

Čís. 8565.

Již možnost pochybnosti o tom, zda nejsou splněny podmínky § 92, druhý odstavec čis. 3 nesp. říz., stačí a ukládá soudu povinnost, by zřídil soupis pozůstalosti z úřadu, neohlížeje se na návrhy účastněných osob.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1928, R II 374/28.)

V pozůstalostním řízení po anglickém příslušníku nařídil soud první stolice inventuru a soudní odhad nemovitostí patřících do pozůstalosti. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Jde o mimořádnou dovolací stížnost podle § 16 nesp. říz., kterou lze podati, jak také činí stěžovatelé, jen pro zřejmý rozpor rozhodnutí se zákonem nebo se spisy nebo pro zmatečnost. Těchto předpokladů však v souzeném případě není. Nižší soudy uznaly, že jest zříditi soupis z úřadu také podle § 92 druhý odstavec, čis. 3 nesp. říz. Tomuto ustanovení zákona jest rozuměti tak, že již možnost pochybnosti o tom, zda nejsou splněny podmínky tohoto ustanovení, stačí a ukládá soudu povinnost (§ 2 čis. 7 a 10 nesp. říz.), by zřídil soupis pozůstalosti z úřadu neohlížeje se na návrhy účastněných osob tak, jak mu to nařizuje velící předpis § 92 druhý odstavec čis. 3 nesp. říz. (viz rozh. víd. nejvyš. soudu ze dne 9. června 1891 Gl. U. čis. 13.808). Že takováto možnost jest i v souzeném případě, vyplývá zřejmě z obsahu obou posledních vůlí zůstavitelových.

Čís. 8566.

Napaden-li v odvolání právní názor prvního soudu jen v určité právní otázce, musí se odvolací soud omeziti na přezkoumání této jediné právní otázky a nemůže se zabývati ostatními námitkami vznesenými v první stolici. K vývodům dovolání, pokud se zabývají těmito ostatními námitkami, nelze přihlédnouti.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1928, Rv II 309/28.)

Žalobě o zaplacení 4.800 Kč bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Dovolatel vznesl proti žalobnímu nároku námitky a procesní soud první stolice dospěl k úsudku, že tyto námitky nejsou opodstatněny až na námitku týkající se výše úroků a odsoudil dovolatele k zaplacení zažalovaných 4.800 Kč s 6% úroky ode dne 27. března 1927. V odvolání prohlásil

dovolatel výslovně, že napadá tento rozsudek jen potud, pokud námitka zkrácení přes polovici nebyla uznána za opodstatněnou. Důsledkem toho se odvolací soud obíral pouze touto námitkou a neměl příčiny, by se zabýval ostatními námitkami vznesenými dovolatelem v řízení první stolice. Pokud se tudíž dovolatel v dovolání vrací i k ostatním námitkám, nelze se zabývat s jeho vývody. S hlediska nesprávného právního posouzení věci napadal v odvolání rozsudek první stolice jedině proto, že nebylo uznáno, že námitka zkrácení přes polovici jest opodstatněna. V jiném směru nesprávné právní posouzení věci nebylo uplatňováno. Omezí-li se odvolatel při tomto odvolacím důvodu na to, že napadá právní názor prvního soudu jen v jediné určité otázce, musí se také odvolací soud omeziti na přezkoumání této jediné právní otázky (srovnej rozh. sb. n. s. čís. 886). Odvolací soud nebyl proto ani oprávněn řešiti otázku oprávněnosti ostatních námitek a dovolatel nemůže teď doháněti v dovolání, co omeškal v odvolání.

Čís. 8567.

Vydal-li kupitel zboží, pozastaviv ho, neprávem místnímu zástupci prodávatelu, jenž je dále prodal, a prodatel schválil napotom tento prodej, nemůže se prodatel domáhati na kupiteli náhrady škody, ježto mu místní zástupce neodvedl kupní cenu z dalšího prodeje.

(Rozh. ze dne 20. prosince 1928, Rv I 1010/28.)

Jindřich H., obchodvedoucí žalované, objednal prostřednictvím místního zástupce žalující firmy K-a u této firmy sud českého vepřového sádla. Žalobkyně zaslala žalované sud slovenského vepřového sádla, jež dala žalovaná k dispozici, načež jí žalobkyně sdělila, by buď zboží odeslala zpět nebo ponechala je u sebe, až jí dá jinou zprávu, ježto prý K. chce je prodati. Po nějakém čase vydala žalovaná sud sádla K-ovi, když prohlásil, že je právě prodal v A. a že má k tomu zmocnění žalobkyně. K. převzal sud se sádlem od žalované, prodal jej dále a odvedl z výtěžku prodeje jen 500 Kč. Začátkem října byl společník žalující firmy u žalované, jednal s jejím zástupcem a prohlásil, že je ochoten připsati 500 Kč, které K. zaslal, žalované k dobru, uzná-li fakturu. Žalovaná odmítla zaplatiti zbytek kupní ceny, načež se žalobkyně domáhala na ní zaplacení celé kupní ceny. **P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e** žalobu zamítl. **D ů v o d y:** V tomto sporu jest řešiti otázku, zda žalovaná byla oprávněna vydati zboží dané k dispozici místnímu zástupci Křištofu K-ovi. Křištof K. byl místním zástupcem žalobkyně a nebyl podle smlouvy se žalobkyní oprávněn k inkasu. Ani podle obchodního zákona nelze přiznati místnímu zástupci oprávnění k inkasu. V souzeném případě má se však věc jinak. Žalobkyně poukázala žalovanou, by ponechala zboží u sebe na skladě, až dá jinou zprávu, dodavši, že místní zástupce chce tam zboží prodati, čímž upozornila žalovanou na to, co hodlá zaříditi. Místní zástupce K. po nějakém čase přišel k žalované a prohlásil, že sádlo prodal a že je žalobkyní zmocněn. Ježto žalovaná